

סדר ה'למוד ליום י"ב אלול

חכם מנחם מנשה זי"ע:

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

תורה פט

הדעת משיך כל השדוכים, כי כל השדוכים הם שני הפכים, והדעת הוא המתוך בין שני הפכים (עין לקוטי הראשון סי' ד). על-כן כל השדוכים שב'עולם, כלם נעשים על-ידי הבר-דעת שיש ב'עולם. ועל-כן לפעמים קשה למצא זוגו, כי לפעמים שני המשדכים רחוקים מאד, והם שני הפכים ביותר זה מזה, על-כן קשה למצא זוגו.

והתקון לזה – שצריך שיבוא להבר-דעת לשמע תורה מפיו, ועל-ידי-זה יכול למצא השדוך שלו. כי כל זמן שהדעת ב'כח, אזי לפעמים אי אפשר לחבר המשדכים, כשהם ב'הפך גדול זה מזה, כי לפעמים הם ב'הפך גדול מאד זה מזה כנ"ל, ואז אי אפשר להדעת לחבר אותם כל זמן שהדעת ב'כח. על-כן צריך לשמע תורה מפיו, שאז יוצא הדעת ב'בחינת (משלי ב): "מפיו דעת ותבונה", ואזי כשיוצא הדעת מ'כח אל הפעל, אזי יכול לשדכם, אף אם הם ב'הפך גדול זה מזה. וזה אותיות שידוך – ראשי-תבות (מלאכי ב): "כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה". וזהו: "יבקשו מפיהו", כי צריך לבקש התורה מפיו דוקא, כדי להוציא הדעת מ'כח אל הפעל כנ"ל.

ועל-כן צריך לשמע תורה דוקא מפיו, אף שגם בדבורים פשוטים של הבר דעת יש בהם גם-כן דעת, אף-על-

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה' קי' — אמר משה רבינו ז"ל "צדק צדקוה שדך צדד מספרי רבנו יהיה תיקון לכל" —
 — "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

פִּי כֵן צָרִיךְ לְשִׁמְעַת תּוֹרָה דְּוָקָא. כִּי הַתּוֹרָה נִקְרְאת כְּלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָהּ (פְּסָחִים מ"ט:): 'אַל תִּקְרִי מוֹרְשָׁה, אֲלֵא מְאָרְסָה'. וַיֵּשׁ בָּהּ גַּם-כֵּן שְׁנֵי הַפְּכִים, כִּי יֵשׁ בָּהּ שְׁנֵי מִיָּנִי אוֹתִיּוֹת עֵין הַקְּדָמַת הַזּוֹהָר אֶתוּוֹן רַבְרַבִּין וְאֶתוּוֹן זַעֲרִיָּין). וְכִשְׁהַצְּדִיק אֹמֵר תּוֹרָה, הוּא בְּחִינַת מְשִׁדֵּךְ שְׁדוּכִין, כִּי דְבַר־תּוֹרָה עֲנִיִּים בְּמָקוֹם זֶה וְעֲשִׂירִים בְּמָקוֹם אֲחֵר (יְרוּשָׁלַּיִם רֵאשִׁית הַשָּׁנָה פֶּרֶק רְאוּהוּ בֵּית-דִּין), וְצָרִיךְ לְחַבֵּר דְּבַר־תּוֹרָה מְמָקוֹם לְמָקוֹם, כִּי מְחַבְּרִים דְּבַר־תּוֹרָה מְמָקוֹמוֹת מְפֹזְרִים, שֶׁהֵם רְחוּקִים זֶה מִזֶּה, וּמְחַבְּרִים אוֹתָם יַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הַחֲדוּשׁ שְׁמֵחַדְּשִׁים. נִמְצָא כִּשְׁהַצְּדִיק הַבְּרִדְעַת אֹמֵר תּוֹרָה, הוּא מְשִׁדֵּךְ שְׁדוּכִים. עַל-כֵּן צָרִיכִין לְשִׁמְעַת מִפִּי תּוֹרָה דְּוָקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין לְמַצֵּא זְוִיגוּ כַּנִּל:

הַתּוֹרָה צ

טַעַם עַל שְׁבִירַת כְּלֵי חָרָם בְּשַׁעַת הַשְּׂדוּךְ הוּא בְּשְׁנֵי עֲנִיָּיִם. כִּי בְּאַמַּת צָרִיכִין לְזַהֵר מְאֹד מְאֹד, שֶׁלֹּא לְגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבָרְכָהּ (עֲרוּבֵין מ"א:): 'שְׁלֹשָׁה אֵינָם רוֹאִים פָּנָי גִּיהֵנָם וְכוּ', וּמִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה רָעָה. לְמֵאִי נִפְקָא מִנָּה לְקַבּוּלֵי בְּאַהֲבָה'. וּפְרָשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים, שֶׁמִּפְּנֵי זֶה לֹא אָמַר כָּאֵן הַנִּפְקָא מִנָּה דְלַעִיל, כִּי קָדָם לָזֶה אֵיתָא שָׁם: שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים מִעֲבִירִין אֶת הָאָדָם עַל דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעְתַּת קוּנּוֹ. לְמֵאִי נִפְקָא מִנָּה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי. וְכָאֵן לֹא אָמַר נִפְקָא מִנָּה זוֹ. כִּי בְּאֵלוֹ הַשְּׁלֹשָׁה צָרִיכִין לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה דְּוָקָא, מֵאַחַר שֶׁעַל-יָדָם אֵינּוּ רוֹאֵה פָּנָי גִּיהֵנָם. וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלֵי חָרָם בְּשַׁעַת הַשְּׂדוּךְ, כִּי שַׁעַר הַחֲרָסִית הָיָה בִּירוּשָׁלַיִם (שֶׁהָיָה מִשְׁלִיכִין שָׁם שְׁבָרֵי חֲרָסִים, כְּמוֹ שֶׁפִּרֵּשׁ רַש"י שָׁם), וְזֶה הַשַּׁעַר הוּא כְּנֶגֶד פֶּתַחַה שֶׁל גִּיהֵנָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יְרֵמְיָה

י"ט: "וַיֵּצֵאתָ אֶל גַּי בֶּן הַנָּחַם אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר הַחֲרָסִית". וְגַי בֶּן הַנָּחַם זֶהוּ בְּחִינַת הַגִּיהֵנָח, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סֵפֶה לֵב: וְעַרְוֵבִין יט): 'שְׁתֵּי תְּמָרוֹת יֵשׁ בְּגַי בֶּן הַנָּחַם, וְעוֹלָה עָשׂוּ מִבֵּינֵיהֶם, וְזֶהוּ פֶתַחַה שֶׁל גִּיהֵנָח. וְזֶהוּ שֶׁשׁוֹבְרִין כְּלֵי חָרָם בְּשַׁעַת הַשְּׂדוּף, כִּי מְרַמְזִים לוֹ בְּזֶה שְׁנֵי עֲנִינִים. הֵינּוּ שְׁמֵרֵמְזִין לוֹ: אִם הִיא אִשָּׁה רָעָה, תִּזְהַר לְבַל תִּבְגַּד בָּהּ, רַק תִּקְבַּל בְּאַהֲבָה, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה אֵינְךָ רוֹאֶה פְּנֵי גִיהֵנָח כַּפֵּ"ל. וְאִם הִיא אִשָּׁה טוֹבָה, דַּע וְזָכֵר, כִּי יֵשׁ גִּיהֵנָח, וְלֹא תִהְיֶה נִמְשָׁךְ אַחַר תְּאַוְתְּךָ, וְתִקְדֵּשׁ עַצְמְךָ כְּרֵאוּי, כִּי זְכוּר תִּזְכֹּר שִׁישׁ גִּיהֵנָח. וְכֹל זֶה מְרַמְזִין לוֹ עַל־יְדֵי שְׁבִירַת כְּלֵי חָרָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת שַׁעַר הַחֲרָסִית, שֶׁהוּא בְּחִינַת פֶּתַחַה שֶׁל גִּיהֵנָח כַּפֵּ"ל, וְעַל־כֵּן עַל־יְדֵי שְׁבִירַת כְּלֵי חָרָם מְרַמְזִין לוֹ שְׁנֵי עֲנִינִים הַפֵּ"ל:

הַזְהָרָה

וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר" (שְׁמוֹת כ):

דַּע, כִּי הַהֲתַקְשְׁרוֹת בְּאַמֶּת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים הוּא תוֹעֵלַת גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה זֹכִיךְ לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלְכַפֶּרֶת עוֹזֵן, וְנִמְתָּקִין הַדֵּינִין וְנִתְּבַטְּלִין לְגַמְרֵי, וְנַעֲשֶׂה עַל־יְדֵי־זֶה יְחוּד קָדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וְשְׁכִינְתָהּ, כִּי אֵיתָּא בַּזְהָר הַקָּדוֹשׁ (וַיִּגַּשׁ דָּף רו:): "כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִים נוֹעְדוּ". 'תִּרְיִן עֲלֵמִין קַדִּישִׁין, עֲלֵמָא עֲלָאָה וְעֲלֵמָא תִּתָּאָה וְכוּ', כִּד מִתְּחַבְּרִין כַּחְדָּא כְּדִין כָּל אַנְפִּין נְהִירִין וְכָל חוֹבִין אֶתְעַבְּרוּ וְכוּ', עֵין שָׁם.

כִּי דַע, כִּי יֵשׁ שְׁנֵי בְּחִינּוֹת חֲכָמָה: חֲכָמָה עֲלָאָה וְחֲכָמָה תִּתָּאָה. וְחֲכָמָה תִּתָּאָה נִמְשָׁךְ מִחֲכָמָה עֲלָאָה, וַיִּזְנַק וּמְקַבֵּל מִשָּׁם. וְהוּא כְּמוֹ הָרֵב וְהַתְּלָמִיד, כִּי מֵה שֶׁהָרֵב מְלַמֵּד עִם תְּלָמִידוֹ

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ב:

תורה פט

א מי שאינו יכול למצא את זוגו התקון לזה שישתדל לשמע
חדושי תורה מבר דעת:

תורה צ

א בזה שמשברין כלי חרם בשעת השדוד מרמזין להאדם
ומזכירין אותו שיש גיהנם. למען יזכר בזה ולא יהיה פרוץ אחר
תאותו ויקדש עצמו בזוגו פראוי. גם מרמזים לו שבאם תהיה
אשה רעה אל יבגד בה ולא יגרשנה כי על ידה אינו רואה פני
גיהנם. כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי צריכין לזהר מאד שלא
לגרש את אשתו:

וידבר אלקים - צא

א כל הדברים שבְּעוֹלָם וְכָל הַחֲכָמוֹת הַכֹּל בְּאֲשֶׁר לְכָל צָרִיכִין
לְקַשֵּׁר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְמִי שֶׁאִינוֹ מְקַשְׂרִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הוּא
בְּחִינַת "נִרְגָּן מִפְּרִיד אֱלוֹף" שֶׁמִּפְּרִיד אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְגוֹרֵם חֵם
וְשָׁלוֹם פְּגִימַת הַלְּבָנָה. גְּלוּת הַשְּׂכִינָה. כִּי כָּל אָדָם בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם
צָרִיךְ לְקַשֵּׁר שְׂכָלוֹ מִמָּקוֹם שֶׁהוּא לְהַתּוֹרָה וּלְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְכָל זֶה
נִתְתַּקֵּן עַל-יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים כִּי הַצַּדִּיקִים אֲמִתִּיִּים
הֵם מְעַלִּים וּמְקַשְׂרִים הַכֹּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל-יְדֵי שִׁיחָתָן שֶׁמְשִׁיחִין
שִׁיחַת חֶלְיוֹן בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם. כִּי גַם שִׁיחָתָן שֶׁל צַדִּיקֵי אֲמִתִּיּוֹת יִקְרָה
מְאֹד כִּי עַל-יְדֵי שִׁיחָתָן דִּיקָא הֵם מְקַשְׂרִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲפִלּוּ
הָרְחוּקִים מְאֹד. וְאִז כָּל דֵּינִין מִתְּעַבְּרִין. וְכָל חוֹבִין אֲתַכְּפִין. וְכָל
נְהוֹרָא וְכָל שְׁלִימוֹ אֲשַׁתְּכַח:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קיד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סדר יפני מנוהרני"ת היפני:

בְּתוֹךְ שְׁהַלְכָנוּ פָּגַע בָּנוּ סְפָרְדֵי אֶחָד, שָׁבָא מִירוּשָׁלַיִם וְנָסַע מִשָּׁם
לְאִיזְמִיר, וְסִפֵּר לִי שֶׁנֹּדַע לוֹ בְּסִפְיָנָה שְׁלוֹ שְׁאַנְחָנוּ בָּאֲנוּ לְכָאן
מִסְטַנְבּוֹל כִּי סוֹפֵר אֶחָד מֵאַנְשֵׁי סְפִינָתָנוּ הָיָה בְּסִפְיָנָה שְׁלוֹ וְסִפֵּר
לוֹ וּבְשִׁבִיל זֶה בָּא אֶל הָעִיר כְּדֵי לְשַׁאֵל אוֹתִי אִם אֵין לִי אַגְרָת
מִסְטַנְבּוֹל מֵאַנְשֵׁי סְפָרְדִים הַשְּׁבֵתִי לוֹ שְׂאִין בְּיַדִּי שׁוֹם אַגְרָת
מִהַסְפָּרְדִים, וְדַבַּרְתִּי אִיזָה דְבוּרִים עִם הַסְפָּרְדֵי הַנְּזָכָר לְעִיל וְהָיָה
לִי קֶצֶת נְחָמָה עַל יְדֵי זֶה אַחַר כֵּךְ הִלֵּךְ ר' אֶהְרֹן עִם הַסְפָּרְדֵי
לְצָרְכּוֹ וְאַנִּי אַחֲרֵיהֶם אַחַר כֵּךְ חָזַר עִמִּי ר' אֶהְרֹן אֶל הַיָּם וַיָּשָׁב
עִמִּי שֵׁם הַרְבֵּה וְלֹא מָצָא סְפִינָה קְטַנָּה לְצָרְכָנוּ וְאוֹתוֹ הָעֶרְבִי שֶׁל
אַתְמוֹל לֹא הָיָה שָׁם, וְנִתְעַכְבְּנוּ שָׁם הַרְבֵּה וְהָיָה לִי כְּלִיזוֹן עֵינַיִם
הַרְבֵּה אַחַר כֵּךְ בָּאוּ שְׁנֵי עֶרְבִיִים קְטַנִּים עִם סְפִינָה וְדִבַּר עִמָּהֶם
רַבִּי אֶהְרֹן וְשָׁכַר אוֹתָם וְצָוָה לִי לְכַנֵּם בְּסִפְיָנָתָם וְנִכְנַסְתִּי לְשָׁם וְגַם
רַבִּי אֶהְרֹן נִכְנַם עִמִּי וְהָיָה לִי צֶעַר כִּי הִבְנַתִּי כִּי קְטַנִּים כָּאֵלוֹ
בְּיַדֵּי לֹא יוּכְלוּ לְמָצָא סְפִינָתִי וְהָלְכוּ עִמִּי לְסִפְיָנוֹת אַחֲרַיִם
לְצָרְכָם אַחַר כֵּךְ הִתְחִילוּ לִילֵךְ עִמִּי לְבַקֵּשׁ סְפִינָתִי וְהִלְכָנוּ לְכָאן
וּלְכָאן וְלֹא מָצָאנוּ הַסְפִינָה שְׁלִי וּבְכָל פֶּעַם שׁוֹאֲלִים אוֹתִי הֵיכָן
הַסְפִינָה שְׁלָךְ, וְהוּא כְּמוֹ שְׁעַר בְּנַפְשִׁי, כִּי אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְהַשִּׁיבָם
אַחַר כֵּךְ הָלְכוּ עִמִּי עוֹד בְּתוֹךְ כֵּךְ פָּגַעְנוּ בְּסִפְיָנָה קְטַנָּה אַחֲרַת
שְׁהִיָתָה גְדוֹלָה קֶצֶת מִסְפִינָה שִׁישְׁבָנוּ בָּהּ, וְשָׁם יָשְׁבוּ שְׁנֵי עוֹבְדֵי
כּוֹכָבִים גְּדוֹלִים וְדִבַּר עִמָּהֶם ר' אֶהְרֹן וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה דִּבַּר עִמָּהֶם
אַחַר כֵּךְ נִתְקַרְבָה הַסְפִינָה אֶצְלָנוּ וַיִּצָּאנוּ מִסְפִינָה שִׁישְׁבָנוּ תְּחִלָּה
לְסִפְיָנָה זֹאת, וְהִלְכְתִי עִם אֵלוֹ הָעֶרְבִיִים הַגְּדוֹלִים וְהָיָה לִי קֶצֶת
נֶחֱת מִזֶּה כִּי הִבְנַתִּי שֶׁהֵם יֹדְעוּ יוֹתֵר לְבַקֵּשׁ הַסְפִינָה וְהִלְכָנוּ
עִמָּהֶם לְמָקוֹם שְׁעוֹמְדִים סְפִינּוֹת שֶׁל אֵיטְלְיָא, וְהִלְכָנוּ מִסְפִינָה

לְסַפִּינָה וְלֹא מִצָּאֵנוּ הַסַּפִּינָה שְׁלִי וְעֵינַי כָּלֹת מְאֹד וּמִצְפוֹת עַל כָּל
 הַסַּפִּינֹת, אֲוִלִי אֶזְכֶּה לְמִצָּא אֵיזָה סִימָן אוֹ לְרֹאוֹת אֵיזָה סִפָּן
 מֵאֲנָשֵׁי סַפִּינָתִי וְלֹא רָאִיתִי וְהִתְחַלֵּתִי לְצַעֲקַ בְּקוֹל: יְהוּדָא לֵי יִיזֵר,
 יְהוּדָא לֵי יִיזֵר, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה אַחַר כֶּךָ בָּאֵנוּ סָמוּךְ לְסַפִּינָתֵנוּ
 וְלֹא הִכְרַתִּי אוֹתָהּ, אֲבָל הַסִּפָּן אָמַר שְׂוִיתְקָרֵב לְסַפִּינָה זֹאת,
 וְנִתְקַרְבְּנוּ לְשֵׁם וּבְחַסְדֵי ה' בָּאֵנוּ לְסַפִּינָה שְׁלָנוּ וְתִכְף רָאוּ אוֹתִי
 הַמַּטְרָאֵסִין וְהִתְחִילוּ לְצַעֲקַ אֵלַי וְלִקְרוֹת אֶת ר' יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר
 שְׁיָרֵד בְּאוֹתָהּ שָׁעָה לְחֻדְרֵנוּ שְׁיִשְׁבְּנוּ שָׁם וְיִצָּא לְקַרְאֵתִי תִכְף וְגִדֵּל
 הַשְּׂמֻחָה שְׁהִיָּה לִי אֲזוּ כְּשִׁזְכִּיתִי לְרֹאוֹת אוֹתוֹ אִין לְשַׁעַר וְגַם עַל ר'
 יְהוּדָא אֱלִיעֶזֶר הָיָה שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה כִּי הוּא הָיָה לוֹ גַּם בֵּן כְּלִיזֹן
 עֵינַיִם גְּדוֹל מְאֹד עַל שְׁנֵתְעַכְבְּתִי כָּל כֶּךָ קָרוֹב לְמִיעַת לְעַת בְּרוּךְ
 הַשֵּׁם הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת אֲשֶׁר עֲזָרְנִי עַד כֹּה, וְנָתַן לִי כַח לְסַבֵּל
 הַכֹּל בְּחַסְדּוֹ הַגְּדוֹל:

וְתִכְף קִבְּלָנוּ כָּל הַחֲפָצִים לְסַפִּינָה זֹאת שְׁבֹאתִי עִמָּהּ, וְגַם רִי"א
 יָרַד לְתוֹכָהּ וְחִזְרָנוּ כְּלָנוּ אֶל הָעִיר וְתִכְף בָּאוּ הָעַרְבִיִם הַנּוֹשְׂאִים
 מִשָּׂאוֹת וְחָטְפוּ הַחֲפָצִים מִהַסַּפִּינָה כְּדַרְכָּם כִּי כָּל אֶחָד מִמֶּקְדֵי
 עֲצָמוּ כִּדִּי שְׁהוּא יִשָּׂא הַמִּשָּׂאוֹי כִּדִּי לְקַבֵּל שְׂכָר אֲבָל בְּרוּךְ הַשֵּׁם
 לֹא הָיָה לָנוּ שׁוּם הֶזֶק, וְהַכֹּל עַל יְדֵי ר' אֶהְרֹן הַנְּזֹכֵר לְעִיל שְׁיִדַּע
 לְדַבֵּר עִמָּהֶם וְלִשְׁכַּר אוֹתָם הֵיטֵב וּלְהוֹדִיעַ לָהֶם הֵיכָן צָרִיכִין לִשָּׂא
 הַחֲפָצִים שְׁלָנוּ בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁהִזְמִין לָנוּ הָאִישׁ רַבִּי אֶהְרֹן הַנְּזֹכֵר
 לְעִיל שְׁגַמֵּל עִמִּי חֶסֶד בְּחַנּוּם וּבְלִעְדֵיּוֹ אֵינִי יוֹדֵעַ מָה הָיִיתִי עוֹשֶׂה
 וְתִהְיֶה לָּאֵל הַכֹּנִים אוֹתִי בְּשָׁלוֹם עִם כָּל הַחֲפָצִים לְבֵית הָאֲכֹסְנִיא
 שְׁלִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַכֹּל שָׁלוֹם:

סדר לקוטי עיצות היומני:

יא על-ידי שִׁמְקָרֵב נְפֻשׁוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי הַמִּשְׁפָּט הַנִּלְ

שְׂבָאוֹתוֹ הִמְעֵט אֵינּוּ רָשָׁע. וְעַל-יְדֵי זֶה שְׂמוּצָא בּוֹ אֵיזָה מְעַט טוֹב וְדָן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי זֶה מְעַלָּה אוֹתוֹ בְּאַמֶּת לְכַף זְכוּת וְיוֹכֵל לְהַשִּׁיבּוֹ בְּתִשׁוּבָה עַל-יְדֵי זֶה (שם רפב).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

אֶחָד הָיָה מִתְּפָאֵר שֵׁישׁ לוֹ כַּח כְּזָה בְּיָדָיו שְׂאֵצֶל מִי שֶׁהוּא לֹקֵחַ וּמְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, הוּא נֹתֵן לוֹ (פְּרוּשׁ שְׂבָוָה בְּעֵצְמוֹ שֶׁהוּא לֹקֵחַ וּמְקַבֵּל בְּזָה הוּא נֹתֵן כִּי קִבְּלָתוֹ הִיא נְתִינָה) וּמִמִּילָא הוּא בֹּעֵל צְדָקָה וְשִׂאלָתִי אוֹתוֹ, אֵיזָה צְדָקָה אַתָּה נֹתֵן? (כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מִיָּנִי צְדָקָה) הַשִּׁיב, שֶׁהוּא נֹתֵן מִעֲשֵׂר אֲמַרְתִּי לוֹ: אִם-כֵּן, אֵין אַתָּה יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אֶת הַבַּת מִלְּכָה, כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל כָּלֵל לָבוֹא לְמְקוֹמָהּ כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לָכַיִם כִּי אִם בְּחוֹמָה אַחַת (בְּמְקוֹם שֶׁהִיא יּוֹשֶׁבֶת שָׁם) וְעַל כֵּן אֵינְךָ יָכוֹל לָבוֹא לְמְקוֹמָהּ אֶחָד הַתְּפָאֵר שֵׁישׁ לוֹ כַּח כְּזָה בְּיָדָיו כִּי יֵשׁ מְמָנִים בְּעוֹלָם, וְכָל אֶחָד צָרִיךְ חֲכָמָה וְיֵשׁ לוֹ כַּח בְּיָדָיו, שֶׁעַל-יְדֵי יָדָיו הוּא יָכוֹל לָתֵן לָהֶם חֲכָמָה, עַל-יְדֵי שְׂמִסְמִיד אוֹתָם בְּיָדָיו שִׂאלָתִי אוֹתוֹ, אֵיזָה חֲכָמָה אַתָּה יָכוֹל לָתֵן בְּיָדֶיךָ? כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה קַבִּין חֲכָמָה הַשִּׁיב: חֲכָמָה פְּלוֹנִית אֲמַרְתִּי לוֹ: אִם-כֵּן אֵין אַתָּה יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אֶת הַבַּת מִלְּכָה כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לֵידַע הַדְּפֵק שְׁלָהּ, כִּי אֵינְךָ יָכוֹל לֵידַע כִּי אִם דְּפֵק אֶחָד כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מִיָּנִי דְּפִיקִין (וְאַתָּה אֵינְךָ יָכוֹל לֵידַע כִּי אִם דְּפֵק אֶחָד מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ יָכוֹל לָתֵן בְּיָדָיו רַק חֲכָמָה אַחַת) אֶחָד הַתְּפָאֵר שֵׁישׁ לוֹ כַּח כְּזָה בְּיָדָיו, כְּשֵׁישׁ רוּחַ סְעָרָה הוּא יָכוֹל לְעַכְבּוֹ בְּיָדָיו, וְלַעֲשׂוֹת בְּיָדָיו לְרוּחַ מְשֻׁקֵּל, שִׂיהִיָּה הָרוּחַ בְּמִשְׁקַל כְּרָאוּי שִׂאלָתִי אוֹתוֹ: אֵיזָה רוּחַ אַתָּה יָכוֹל לְאַחֵז בְּיָדֶיךָ? כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מִיָּנִי רוּחוֹת הַשִּׁיב: רוּחַ פְּלוֹנִי אֲמַרְתִּי לוֹ: אִם-כֵּן, אֵין אַתָּה יָכוֹל לְרַפְּאוֹת אֶת הַבַּת מִלְּכָה כִּי אֵינְךָ יָכוֹל לְנַגֵּן לְפָנֶיהָ כִּי אִם נִגּוֹן אֶחָד כִּי יֵשׁ יוֹד [עֲשָׂרָה] מִיָּנִי נְגִינָה, וְהַנְּגִינָה הִיא הַרְפּוּאָה שְׁלָהּ,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'ק"ח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְאֵתָהּ אֵינָךְ יָכוֹל לְנַגֵּן כִּי אִם נִגֵּן אֶחָד מֵהַעֲשָׂרָה הַנֵּ"ל עָנּוּ וְאָמְרוּ
הֵם מִהוּ הַיְכָלָת שְׁלָךְ? הַשִּׁיב: אֲנִי יָכוֹל מֵה שְׂאִין אַתֶּם יְכוּלִים
הֵינּוּ, כָּל הַתְּשֻׁעָה הַלְקִים הַנֵּ"ל (מְכַל הַנֵּ"ל) שְׂאִין אַתֶּם יְכוּלִים, אֲנִי
יָכוֹל הַכֹּל כִּי יֵשׁ מַעֲשֵׂה כִּי פֶעַם אַחַת חָשַׁק מֶלֶךְ אֶחָד בְּבֵת מַלְכָּה,
וְהַשְׁתִּידֵל בְּתַחבּוּלוֹת לְתַפְסָהּ, עַד אֲשֶׁר עָלְתָה בְּיָדוֹ וְתַפְסָהּ.

סֵדֶר שְׁלָחוּ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן תרנא (א) מצות ד' מינים שיטול כל אחד לולב אחד וב'
ערבות וג' הדסים (ובמקום הדחק דליכא הדם כשר סגי ליה
בחד דלא קטום) (ב"י סימן תרמ"ו בשם א"ח) ומצוה לאגדם בקשר גמור
דהיינו ב' קשרים זה על זה משום נוי ויכול לאגדם במין אחד ואם
נשרו מהעלין בתוך האגודה בענין שמפסיק אין לחוש (דמין במינו
אינו חוצץ אבל שלא במינו חוצץ על כן יזהר ליקח החוט שרגיל להיות סביב ההדס
(מהרי"ל) ואם לא אגדו מבעוד יום או שהותר אגדו א"א לאגדו
ביום טוב בקשר גמור אלא אגדו בעניבה: הגה יש מי שכתבו
לעשות הקשר בדרך אחר שכורכין סביבות ג' מינים אלו ותוחבין ראש
הכרך תוך העגול הכרוך (טור) וכן נוהגין. ויש לקשור ההדס גבוה יותר מן
הערבה (מהרי"ו) וישפיל ההדס והערבה תוך אגוד הלולב כדי שיטול כל ג'
מינים בידו בשעת ברכה (מהרי"ל) ויש שכתבו לעשות בלולב ג' קשרים וכן
נוהגין (מרדכי פ' לולב הגזול): (ב) יטול האגודה בידו הימנית ראשיהם
למעלה ועיקריהם למטה והאתרוג בשמאלית: (ג) אטר נוטל לולב
בימין כל אדם ואתרוג בשמאל כל אדם דבתר ימין ושמאל
דעלמא אזלינן ולא בתר ימין ושמאל דידיה: הגה ויש אומרים
דאזלינן בתר ימין דידיה ויש ליטול הלולב בימין דידיה והאתרוג בשמאל
דידיה (הרא"ש ורבינו ירוחם ומהרי"ו) וכן נהגו וכן עיקר ואם היפך יצא (מהרי"ל
ומנהגים) ושולט בב' ידיו נוטל הלולב בימין ואתרוג בשמאל ככל אדם (כל

בו: (ד) אדם שאין לו יד נוטל לולב בזרועו וכן האתרוג: (ה) יברך על נטילת לולב ושהחיינו קודם שיטול האתרוג כדי שיברך עובר לעשייתו או יהפוך האתרוג עד שיברך: הגה ויברך מעומד (מהרי"ל וכל בו) ולא יברך רק פעם אחת ביום אף על פי שנוטלו כמה פעמים (מהרי"ו): (ו) לא יברך שהחיינו בשעת עשיית לולב אלא בשעת נטילתו: (ז) אם עשה בית יד ונתן בו הלולב ונטלו שפיר דמי דלקיחה ע"י דבר אחר שמה לקיחה ובלבד שיהא דרך כבוד אבל אם אינו דרך כבוד כגון שנתן הלולב בכלי ונטלו לא יצא ואם כרך עליו סודר ונטלו או שכרך סודר על ידו ונטלו י"א דלא יצא: הגה ונהגו להחמיר להסיר התפילין (מהרי"ל) וטבעות מידם אבל מדינא אין לחוש הואיל ואין כל היד מכוסה בהן (אגודה פ' מקום שנהגו): (ח) ינענע בשעה שמברך וכן ינענע בהודו לה' פעם אחת (ומנענעים בכל הודו שיאמרו) (טור והרא"ש) ובהודו לה' שבסוף שכופלים אותו שליח ציבור והצבור מנענעין שני פעמים וכן באנא ה' הושיעה נא מנענע שני פעמים לפי שכופלים אותו: הגה ויש אומרים שהש"צ מנענע ג"כ כשיאמר יאמר נא ישראל כו' אבל לא ביאמרו נא וכן נהגו (הגהות אשיר"י פ' לולב הגזול ומהרי"ל ומנהגים): (ט) הנענוע הוא שמוליך ידו מכנגדו והלאה וינענע שם ג' פעמים בהולכה וג' פעמים בהובאה טורף הלולב ומכסכם העלין בכל ניענוע (ר"ן פ' לולב הגזול) ואח"כ מטה ידו לצד אחר ועושה כן וכן לכל צד מארבע צדדין ומעלה ומטה: הגה וההולכה וההבאה היא עצמה הנענוע כי מוליך ומביא ג"פ לכל רוח (טור בשם גאון) ומטיין ראש הלולב לכל צד שמנענע נגדו וכשמנענע למטה הופכו למטה ומקרי דרך גדילתן (ב"י) הואיל ומחזיק אותן בידו דרך גדילתן (ב"י) ויש מדקדקין שלא להפך הלולב כשמנענעין למטה (מהרי"ל וב"י בשם אביו וכן שמע ממהר"ר שכנא שראה כן ממהר"ר יעקב פולק וכ"כ בכתבי האר"י) והמנהג כסברא ראשונה וכן

נ"ל עיקר:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תצא: אלקינו ואלקי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נם לקבץ גליותנו, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו, ויקים מהרה מקרא שכתוב: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים", ונאמר: "ואדני אלקים בשופר יתקע והלך בסערות תימן ה' צבאות יגן עליהם", "כן תגן על עמך ישראל בשלומך" עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה מה תלז: ומיוסד ע"פ תורה פ"ט} אל ברוך גדול דעה, זכנו ברחמיך הרבים וגלה לנו בחסדיך העצומים את הצדיק האמת שהוא בעל דעת גדול זכנו למצוא אותו ולהתקרב אליו באמת, ולשמע תורה מפיו הקדוש, ורחם על כל ישראל אשר קשה להם למצוא זונגם (ובפרט על פלוני בן פלוני), ועזור להם והושיעה להם מהרה שיזכו כל אחד ואחד למצוא זונגו האמתי ההגון לו מן השמים חיש קל מהרה, בלי שום עכוב ובלי שום צער ויסורים כלל כי אין אתנו יודע עד מה, שום עצה ותחבולה איך לבקש הזונג לכל אחד כי אתה יודע כמה קשה לאדם למצוא זונגו האמתי, כי כל הזונגים הם שני הפכים, ובפרט כי לפעמים הם בהפך גדול מאד, אשר קשה לזונג בקריעת ים סוף, ואי אפשר לחברם ולזונגם כי אם על ידי הדעת האמתי המשדך כל השדוכים על כן צריכים לשמע תורה מפיו הבר דעת האמתי שהוא מחדש חדושים נפלאים בתורה, ומחבר ומיחד אתון רברבין ואתון

זְעִירִין, וּמִקְשָׁר וּמִשִּׁדְּךָ דְּבִרֵי תוֹרָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ
 נִגְמָרִים כָּל הַשְּׂדוּכִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּסוּד "כִּי שִׁפְתַי כִּהְיוּ יִשְׁמְרוּ דִ'עַת
 וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ" רָאשֵׁי־תִבּוֹת שִׂידוֹ"ךְ, אֲבָל בְּעוֹזְנוֹתֵינוּ
 הָרַבִּים נֶעְלַם מֵאֲתָנוּ וְלֹא נִדַּע אֵיךְ לְמַצֵּא אֶת הַבַּעַל דַּעַת הַקָּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְלִשְׁמַע תוֹרָה מִפִּיו, וְעַתָּה מֵאִין יָבֹא עֲזָרָנוּ, עַל כֵּן עֵינֵינוּ
 תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְבַד מְלֵא רַחֲמִים יוֹשֵׁב וּמְזוּג זְוֹגִים, שֶׁתַּחֲמַל עַל כָּל
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַצָּרִיכִים לְמַצוֹא זְוֹגָם (וּבִפְרָט וְכוּ'), וְתִשְׁלַח לְכָל אֶחָד
 מִהֶרָה זְוֹגוֹ הַהֶגְוֵן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם בְּאַמֶּת, וְתִהְיֶה כְּרָצוֹנוֹ וְתִהְיֶה לוֹ
 לְעֶזֶר וּלְהוֹעִיל, וַיִּקְּיֵם בּוֹ וּבְכָל הַצָּרִיכִים לְמַצוֹא זְוֹגָם "מַצֵּא אִשָּׁה
 מַצֵּא טוֹב וַיִּפְקֵר רָצוֹן מֶה":

תַּצַּג: אֲדוֹן יְחִיד, מְלֵא רַחֲמִים, צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת,
 הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, חוּם וְרַחֵם וְחַמַּל עַל יְמֵי
 הַנְּעוּרִים שֶׁל נְעָרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְהוֹדִיעֵנו נָא אֶת דְּרָכֶיךָ, אֵיךְ
 נִזְכֶּה לְדַעַת לְמַצוֹא זְוֹגָם הָאֱמֶתִי שֶׁל כָּל הַתְּלוּיִם בָּנוּ וּבְנֵינוּ וְעֲזָרָנוּ
 שֶׁבְּכַח וּזְכוּת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָאֱמֶתִיִּים שֶׁהֵם הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ שֶׁל
 כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ וְגָלוּ דַּעַת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּאַמֶּת גַּם
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכַחם וּזְכוּתָם נִזְכֶּה מִהֶרָה לְמַצֵּא בֵּית זְוֹגָם שֶׁל כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מֵעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְהַשִּׁיֵּאם מִהֶרָה לְמִזֵּל טוֹב
 לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם וְתִהְיֶה כְּרָצוֹנוֹ, וְלֹא תִהְיֶה מְנַגְּדַת
 אֵלָיו כָּלֵל חֵם וְשָׁלוֹם, רַק יְדוּרוֹ בְּאַהֲבָה וְשָׁלוֹם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
 כְּרָצוֹנְךָ בְּאַמֶּת וַיִּזְכּוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קְדֹשׁ
 בְּקִדְשָׁה גְּדוֹלָה בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר כָּל הַתוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָה בָּזָה, וְהוּא
 עֶקֶר הַנְּסִיוֹן וְהַבְּחִירָה שֶׁל כָּל אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ
 עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקָּדוֹשִׁים וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהוֹלִיד מֵאֲשֶׁתוֹ בָּנִים
 וּבָנוֹת דּוֹרוֹת וְדוֹרֵי דוֹרוֹת עַד עוֹלָם, וְכָלֵם יִהְיוּ חַיִּים וְקַיָּמִים

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קכב ✧ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

לְעִבּוּדְתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ לְאַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וַיִּכִּירוּ וַיֵּדְעוּ אוֹתְךָ
וְאֵת גְּדֻלַּת צְדִיקֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ, וַיִּתְגַּלֶּה לָהֶם
הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁהַשְּׂאִירוּ כָּל הַצְּדִיקִים בְּיַהּ הָעוֹלָם: